

Der er i det hele taget en tendens til, at man forlanger, at nogle skal debattere, for så slipper man for at gøre det selv. Fru Anne Birgitte Lundholt og Det Konservative Folkeparti bør debattere alt, hvad de har lyst til. Socialdemokratiet stiller op og debatterer alt, hvad vi har lyst til, og det er meget – også dagpengesystemet.

Man kan ikke forlange, at vi skal være enige i enhver analyse. Man måtte i hvert fald lide af en eller anden sygdom, hvis man skulle være enig i alle analyser, og man kan heller ikke forlange, at vi skal være enige i alle mulige løsningsforslag. Men vi vil gerne hele tiden deltage i den løbende debat for få nogle gode grundlag for, hvordan samfundet skal se ud.

Til hr. Kim Behnke vil jeg kun kort sige, at underskuddet bringes ned. Vi har nu vendt skuden, og vi bringer underskuddet et stykke ned i år. I de forskellige opgørelser, der kommer i forlængelse af, at der nu er vedtaget en finanslovsaftale, kan man også se bud på, hvordan den udvikling vil bevæge sig ind i det næste år, og målsætningen er fortsat absolut mindre underskud, vendende til overskud, hvorefter man afdrager på gælden.

I øvrigt vil jeg ikke diskutere det med sort forlig med hr. Kim Behnke, for det har han betydelig bedre forstand på, end jeg har.

Til SF må jeg sige, at jeg til at begynde med undrede mig over, hvorfor vi skulle tale så utrolig meget om ændringsforslag i dag, hvor der er lagt op til, at vi skal tale om hele finansloven, når vi nu havde en hel lang debat i går, der handlede om ændringsforslagene. I den anledning vil jeg byde velkommen til tv-kanalerne, for jeg kan forstå fra pålidelig kilde, som det hedder herinde, at de er lidt af inspirationen til, at det handler om ændringsforslag i dag og ikke om den samlede finanslov.

Så kan vi også få med i tv, at når man taler om nedskæringer i orloven, er det jo en tilsnigelse. SF ved, lige så vel som vi gør det i Socialdemokratiet, at orlovsreformen var et forsøgskompleks, hvorimod vi nu har fået en fortsættende ordening. Vi tillader os i Socialdemokratiet at kalde den permanent, idet den ikke udløber. Det betyder, at vi har fået en lang række gode ting igennem, og vi har også fået lavet en finansiering.

Det er det, der sker, når man indgår et forlig: Man tager både nogle ting, der er af det lidt onde, og nogle ting, der er af det gode. Det er sådan med forlig, at man ikke kun kan lave alt det,

der koster penge, og så komme med finansieringsforslag, som under ingen omstændigheder kan samle et flertal.

Jeg må vende tilbage i en ny kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Det er til hr. Kim Behnke: Vi kan lige så godt få på det rene, at Fremskridtspartiet ønsker én type samfund og vi andre ønsker en anden.

Det er klart, at der er to forskellige muligheder for at nedbringe statens underskud. Den ene er naturligvis at lave en masse besparelser og nedskæringer, som vil ramme en lang række områder, hvor befolkningen forventer et serviceniveau, der er som i dag.

Den anden mulighed er at føre en ekspansiv forskningspolitik, uddannelsespolitik og erhvervs politik, der bringer flere i arbejde. Det vil nemlig også føre til en nedgang i underskuddet, og det er den linje, som regeringen har valgt. Men det er to forskellige samfundstyper, vi når frem til.

Hr. Kim Behnke når frem til et lavtilbudssamfund, og regeringen når frem til nedsættelsen af underskuddet ved at fastholde et serviceniveau, som vi kender det, men ved at få flere mennesker i arbejde og dermed få et rarere samfund.

Det er den forskel i synet på et samfunds udvikling, der gør, at Fremskridtspartiet stemmer for sine forslag, og vi andre stemmer imod. Det er der ikke noget at gøre ved. Det er jo rart, at man kan se forskel på partierne her i Tinget.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg kan forstå, at Socialdemokratiet er lidt forundret over, at vi i dag skal diskutere det sorte forlig. Men hvad skulle vi ellers diskutere? Det er det, det hele går ud på, det er det, behandlingen i dag er afslutningen på, nemlig at man har lavet et sort forlig, at man har valgt at lave al politikken til den side, at man har valgt at lave solide nedskæringer for mange af de mennesker, som lever på de laveste indkomster i vores samfund, at man har valgt at forringe mulighederne for børnefamilierne ganske dramatisk.

Det er ikke nogen tilsnigelse at kalde det en nedskæring, når ydelsen til forældreorlov og sabbat sættes ned fra 80 pct., først til 70 pct. og senere til 60 pct. Det er da en nedskæring, der er til at tage og føle på.

Når retten til børnepasningsorlov halveres,